

Dnes v Novom Cluse

- V plesovej sezóne sme sa bavili jedine s poľovníkmi (str.č.1)
- Fotografický úspech Tomáša Hlavačka (str.č.2)
- Aj keď sa basa nepochovala, fašiangový sprievod sa konal (str.č.1)
- Nový seriál o histórii našej obce (str.č.5)

Nezašla ešte klížskych plesov sláva

Nie je to tak dávno, čo sa v miestnom kultúrnom dome konalo aj 4 – 5 plesov za fašiangovu sezónu. Tento rok bola fašiangová sezóna veľmi krátka a konal sa u nás síce iba jeden ples, no stál za to...

Dňa 9.februára sa konal poľovnícky reprezentačný ples, bol to jubilejný XX – ty ročník...

Poľovníci všetky plesy pripravujú starostlivo, no na tomto si dali zvlášť záležať. Mali za sebou už 19 plesov, čo bolo dobre ponechali si, čo sa neosvedčilo vynechali, mnohé zdokonalili. Za dvadsaťročnú prácu pre PZ bol ocenený Ing. Ondrej Strmeň, hospodár PZ.

Na plesoch je vždy prvoradá hudba. Tento rok síce hrala skupina FOREVER MUSIC BAND po prvý krát, no sklamať nemohla, veď bola na odporúčanie. A ani nesklamala, vynikajúco hrala až do skorých ranných hodín. Kto si chcel zaspievať alebo jednoducho iba počúvať na ľudovú nôt hrala cimbalová muzika z Poluvsia. U návštevníkov plesu je veľmi obľúbená a jej miesto je v "bahnisku". Tam si plesajúci radi zájdu na kávičku alebo kúpiť si nápoje.

Okrem hudby na plesoch je dôležitá aj kuchyňa. Aj tu varila po prvý krát na tomto plese Mária Šusterová a spol. O jej varení idú dobré chýry a na tomto plese sa to aj potvrdilo. Mäsko na tanieroch bolo šťavnaté, mákké a s výbornou omáčkou zo syra Niva. To, že na poľovníckom plese sa podáva divina písať nemusím, to je samozrejmé. Chutný guláš, ktorý sa podával po polnoci varil

(Pokončenie na str. č. 2.)

▲ Uvoľnenosť a nenútená zábava účastníkov plesu je zrejmá aj z tejto snímky. Foto – Peter Kňaze

Fašiangy, Turíce, Vel'ká noc príde...

Fašiangový sprievod masiek dedinou sa mal pôvodne uskutočniť v sobotu 2. februára, no počasie premiešalo účinkujúcim karty. Pršalo, tak sa rozhodli, že pôjdu, ak bude príjemnejšie, v nedeľu. Nasledujúci deň síce fúkal studený vietor, ale na všetko odhodlaným maskám to nevadilo. Kráčali so spevom na perách popred okná našich domov. V sprievode sme videli čerta, vojaka, kovboja, cigánov, ženy v krojoch, turoňa, väzňa... Do kroku a do tanca hral Juraj Kňaze na harmonike, Peter Sasko na dychy a Zuzana Radošovská na bubon. Títo vzácní hostia sa zastavovali na rôznych miestach v našej obci – okrem iných domácností, navštívili obecný úrad, krčmu, Miloslavovu zem, Starý Klíž. Ľudia ich zastavovali a volali k sebe. V každom dvore, kde boli pozvaní, zaspievali, zavinšovali a zatancovali si s gazdom a gazdinou. Domáci ich na oplátku pohostili pagáčmi, koláčmi, počastovali pálenkou, či horúcim čajom. Starejšiemu na palicu zavesili klobásku, aby sa mu lepšie putovalo dedinou. Občerstvené masky poďakovali za hosťinu a pokračovali na svojej ceste – rozdávať radosť, veselosť a zachovávať ľudové tradície. Všetkým účinkujúcim patrí naša vďaka!

Text - Ing. Tatiana Sasková
Foto – Eliška Holáková

UZKRIESENIE LAZARA

Podľa reakcií na uzdravenie slepého sme mohli pozorovať, ako sa ľudia odlišovali vo vzťahu k Ježišovi Kristovi: Jedni ho uznávali a prijímali, iní ho odmietali a chceli sa ho zbaviť. Vtedy ešte zostávalo do jeho smrti dosť času. Evanjeliová správa o veľkom zázraku vzkriesenia Lazara nás však už privádza do záveru verejného účinkovania Pána Ježiša. Bola to posledná udalosť, ktorá vyvolala definitívne rozhodnutie veľrady: „Musí zomrieť!“

Zo Svätého Pisma sa dozvedáme, že Pán Ježiš skôr, než sám vstal z mŕtvych, vzkriesil k životu troch ľudí. V týchto prípadoch môžeme pozorovať akési stupňovanie. Jairova dcéra bola mŕtva celkom krátko. Veď Jair vyhľadal Pána Ježiša s prosbou, aby uzdravil jeho chorú dcérku. Kým Pán Ježiš prišiel, zomrela. Naimský mládenec bol mŕtvy toľko, že ho bolo treba pochovať. Pán Ježiš prechádzal okolo, zastavil pohrebný sprievod a mládenca vzkriesil. Ako tretieho vzkriesil Pán Ježiš svojho priateľa Lazara. Ten bol už štyri dni v hrobe. Prejavoval sa rozklad jeho tela, ako je to zrejmé zo zdesenia jeho sestry Marty.

V tom čase, keď neboli žiadne dopravné prostriedky ani telefón ani telegraf, sa len málo ľudí zúčastňovalo na pohrebe. Až postupne sa správu o smrti dozvedeli ďalší príbuzní, priatelia a známi. A prichádzali k pozostalým vyjadriť im svoju sústrasť. Tieto návštevy sa pretiahli na niekoľko dní. Všetci spolu nariekali za zosnulými. Tak to bolo aj v tomto prípade. Po príchode Pána Ježiša obidve Lazarove sestry s plačom pripomenuli Pánovi Ježišovi, že Lazar by nezomrel, keby tam on bol. Po krátkom privítaní sestry s Pánom Ježišom šli k Lazarovmu hrobu. Spreádzali ich všetci návštevníci. Pri samotnom vzkriesení Lazara bolo teda veľa svedkov.

Pán Ježiš bol skutočným človekom. Mal svoje city. Niet divu, že ho zasiahol plač smútiacich. Dokonca aj sám zaplakal. To však trvalo len chvíľu. Potom začal rásne konať. Sám sa nedotkol ani hrobu ani Lazara. Prikázal, aby iní odvalili kameň. Nech sa presvedčia, že v hrobe je

(pokračovanie na str.č.3)

UDALOSTI, POSTREHY
A NOVINKY V SKRATKE

Celostranovým článkom na titulnej strane (!) a ďalším v strede novin sa naša kolegyňa Anna Kňazeová prezentovala v periodiku, ktoré na konci minulého roka vydala obec Veľká Hradná. **Veľkohradnianske zvesti** sú občasníkom, ktoré už viackrát výrazne obohatila svojou publicistickou tvorbou.

Od nového roka platí v pohostinstve „U Šusterovcov“ v Klížskom Hradišti úplný zákaz fajčenia. Zvedavosť a očakávania, ako táto zmena ovplyvní návštevníkov, sú zrejme a jednoznačné. Na túto zmenu, na dobrú zmenu, si všetci zvykli a nikto nemá žiadne výhrady. Naopak, toto rozhodnutie sa stretlo s priaznivými ohlasmi a je rešpektované všetkými.

V Katolíckych novinách z 3. februára boli uvedení svätci na február a medzi nimi i sv. Peter Damiani s obšírnym popisom. Okrem iného nás zaujalo konštatovanie, že sa jeho obraz nachádza na fare v Klížskom Hradišti. Podľa pamätníkov by sa malo jednať o jeden z väčších obrazov, ktoré boli umiestnené vo farskom kostole až do jeho vymalovania.

Prostredníctvom pozvánky v Slovenskom rozhlase sa z relácie „Rádiovíkend“ už po druhý krát v tomto roku celé Slovensko dozvedelo o podujatí chystané našimi turistami. V sobotu 9. februára to bola opäť dobrá reklama. Pre klub, a nepochybne aj pre Veľký Klíž.

Na svojom prvom tohtoročnom stretnutí sa zišli členky a členovia MO Jednoty dôchodcov Slovenska v pondelok 11. februára. V zasadačke obecného úradu bola medzi dvadsiatimi tromi prítomnými aj jedna nová členka z Ješkovej Vsi. Stretnutie sa nieslo vo fašiangovej nálade, ktorú si obohatili aj vtipnými scénkami viažucimi sa ku tomuto obdobiu. Blahoželali tiež niekoľkým jubilantom. Okrem iných aj predsedkyňi pani Emílii Bielichovej.

Slovenský rozhlas pravidelne vysiela reportáže z rôznych kútov Slovenska. V dňoch 18. - 22. februára to bol Príbeh slovenskej Tróje. Taktó nazvali obec Bojná, kde sa pred niekoľkými rokmi začali vykopávky, ktoré znamenajú veľké zmeny v dejepise našej vlasti. Na otázky redaktora vo štvrtok 21. februára odpovedali postupne kronikárka, starosta obce a aj miestny kňaz - náš rodák Mons. Peter Paliatka, ktorý v Bojnjej pôsobí už štyri a pol roka. Vyjadril sa, že spravuje farnosť s dobrými veriacimi, ktorých ovplyvnila bohatá história miesta, kde žijú. Mons. Paliatka spomenul, že sväté omše sa konajú v blízkosti vykopávok pri soche Božského Srdca. Nevylúčil možnosť, že by sa v budúcnosti mohli bohoslužby konať priamo na Valoch, kde sa konávali už pred stáročiami.

V sobotu 23. 2. sa konalo Výročné valné zhromaždenie Dobrovoľného hasičského zboru v Klížskom Hradišti. Necelá dvadsiatka prítomných zhodnotila svoju činnosť v uplynulom roku. Vyzdvihli úspešné reprezentovanie našej obce na okresnej previerke pripravenosti a vytýčili si plán činnosti na tento rok. Prítomný bol okrem starostu obce aj predseda okresného výboru p. Gavula. V následnej nezáväznej diskusii si podrobnejšie prebrali nové úlohy, ktoré ich tento rok čakajú. Záverom spoločne konštatovali, že aj keď v menšom počte je náš DHZ stále aktívnou súčasťou našej obce.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil
Peter Maťašeje

spomínaným pseudonymom sa objavil na televíznej obrazovke v programe TV JOJ Súdna sieň. Vystupoval v úlohe svedka. S úsmevom a ľahkosťou zvládol svoju hereckú úlohu a my, ktorí sme to videli, sme sa naozaj bavili. A možno tešili zároveň. Úspešné predstavenie nášho rodáka nás mohlo nielen potešiť, ale aj utvrdiť v tom, čo už dávno vieme. Karol je rodený „šoumen“, a za to, ako sa predviedol v televízii mu môžeme určite zatlieskať!

Text a foto Peter Maťašeje

TOMÁŠOV FOTOGRAFICKÝ ÚSPECH

Až 102 súťažiacich s 364 fotografiami sa zapojilo do fotografickej súťaže „Horná Nitra mojimi očami“, ktorú prostredníctvom internetu zorganizovalo Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi v spolupráci s miestnym odborom Maticy slovenskej. Prihlasovanie do 2. ročníka tejto súťaže prebiehalo od začiatku augusta do 30. septembra 2012. Súťažilo sa v troch kategóriách: zvyky a tradície, historické pamiatky a ľudová architektúra a príroda. Vyhlásovanie výsledkov a slávnostné udeľovanie cien sa uskutočnilo 18. januára v sále Regionálneho kultúrneho centra v Prievidzi. Bolo spojené s výstavou súťažných fotografií.

Do súťaže sa zapojil aj 26-ročný Tomáš Hlavačka (na snímke) z časti obce Klížske Hradište. A veľmi úspešne. Do každej kategórie poslal po tri fotografie. V kategórii príroda získal prvé miesto. Je to iste pozoruhodný úspech tohoto mladého muža, ktorý sa venuje fotografovaniu už asi 10 rokov. Už v roku 2011 sa zapojil do jednej fotografickej súťaže v Topoľčanoch. Prenikavý úspech v Prievidzi získal s fotografiou nočnej krajiny v búrke. Pracuje s fotoaparátom Canon 500 D. Chvilie, ktoré zažil pri slávnostnom oceňovaní v Prievidzi môžu, a azda i budú silným impulzom do ďalšej fotografickej tvorby. Ku gratuláciám za úspech v súťaži sa pripája aj redakcia Nového Clusu.

Text a foto Peter Maťašeje

Nezašla ešte ... (dokončenie zo str. č.1) Emil Halmo z Klátovej Novej Vsi. Samozrejmosťou na ples je bohatá tombola. Hlavnou cenou bol notbuk, ktorý do tomboly venoval Ing. Jozef Zita z firmy CIM Slovakia a PZ jemu a tiež ostatným sponzorom aj touto cestou vyjadruje svoju vďaku.

Mňa osobne na tombole zaujala skutočnosť, že pomer hostí a domácich, ktorý v tombole vyhrali bol asi 50 ku 50. Tradične bývajú zlosovateľné aj vstupenky, čo zvyšuje šancu na výhru účastníkom plesu. Veď každého poteší, keď si domov z plesu prinesie aj nejakú tu výhru, býva dlhodobou spomienkou na vydatený ples.

A kým sa nezúčastníme nového plesu, budeme aj my spomínať na tento jubilejný ako na najlepší.

Anna Húdoková

VENUJTE 2% SVOJICH DANÍ

pre

Občianske združenie
Obecný športový klub Veľký
Klíž

a to futbalovému oddielu, ktorý
tieto prostriedky využije na
skvalitnenie prípravy svojich
družstiev.

Občianske združenie

Veľký Klíž, Klíž 156,

958 45 V. Klíž

IČO: 42140935

DIČ: 2021267754

Bankové spojenie:

0262541325/0900

Právna forma: 701

Uvedené údaje je potrebné
poskytnúť mzdovej učtárni.

Ďakujeme.

Výbor OŠK - FO V. Klíž

▲ Aj takéto pekné momenty mali možnosť vidieť
účastníci plesu poľovníkov. Foto - Peter Kňaze

Vzkriesenie... (dokončenie zo str.č.1) ...skutočne, nielen zdanlivo mŕtvy človek. Potom zvolal: „Lazar, pod' von!“ Všetci prítomní uvideli vo vchode do hrobu vzkrieseného Lazara, zavinutého v plachtách podľa vtedajších zvykov. Pán Ježiš nariadil: „Porozvážajte ho a nechajte ho odísť!“ Pri žiadnej inej príležitosti Pán Ježiš neukázal jasnejšie, kto je: pravý Boh a pravý človek. Má rád svojich priateľov, cíti s nimi až po plač ako každý iný človek. Zároveň však prejavuje svoju božskú moc.

Zdalo by sa, že niet úniku pred silou tohto zázraku. Cítili to aj najvyšší predstavitelia židovského náboženského a spoločenského života. Ale ich nenávisť bola taká veľká, že zvolali svoju veľradu. Nie preto, aby pod silou dôkazov uznali Pána Ježiša za Mesiáša, ale aby sa poradili, ako ho navždy umlčať. Odsúdili ho na smrť na kríži. U Piláta dosiahli schválenie rozsudku smrti.

Neuverili Pánu Ježišovi ani po jeho zmŕtvychvstaní. Vtedy mali jediná starosť: aby sa táto správa nerozšírila medzi ľuďmi.. Podplatili falošných svedkov, prenasledovali apoštolov. Nemohli však zabrániť šíreniu Kristovho diela vo svete. Ani najmocnejšia armáda Rímskej ríše ho nedokázala zastaviť ani zničiť. Kresťanstvo vyšlo z katakomb víťazne. Neskôr sa tiež viac ráz zdalo, že kresťanstvo končí, že neodolá vonkajším tlakom či vnútorným problémom. Zakaždým však vyšlo ako Lazar z hrobu do nového života.

Tak to bude aj v budúcnosti. Kedykoľvek sa bude niekomu zdať, že sa kresťanstvo blíži ku svojmu zániku, vždy z toho vyjde posilnené, bude nachádzať nové cesty a nové spôsoby, ako hlásať vo svete Kristovu pravdu. Vzkriesenie Lazara je predzvesťou nielen Kristovho zmŕtvychvstania, ale aj neustáleho oživovania jeho diela.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

BLAHOŽELÁME

V mesiaci február 2013 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Pavel Valúch -Kl. Hradište 118 - 50 rokov

Ing. Jozef Jašík -Kl. Hradište 123-60 rokov

Z najstaršej generácie našich spoluobčanov oslávili svoje jubileum:

Rudolf Sasko - Kl. Hradište 121- 83 rokov

Katarína Krajčová -Kl. Hradište 190-83 rokov

Anton Benko - Kl. Hradište 131 - 88 rokov

Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu a pracovníci obecného úradu

*** NOVORODENCI ***

SOBÁŠE

† OPUSTILI NÁS †

Ján Bielich *13.12.1948 † 31.1.2013

Ivan Poliačik * 18.2. 1944 † 12.2.2013

FEBRUÁR

Ač na Hromnice mrzne, bude dobrô leto. Svätý Matej ľady láme, ak ich nenájde, hneď ich narobí. Je-li mráz na svätého Gabriele, bývajú žňe veselé. Február je podľa gregoriánskeho kalendára druhým mesiacom v roku. Má 28 dní, v priestupnom roku 29 dní. Trikrát v histórii mal február 30 dní. V rímskom kalendári bol február zaradený až neskôr spolu s januárom do povodne desaťmesačného rímskeho kalendára. V tento mesiac sa konali rôzne očistné slávnosti od rôznych chorôb (lat. februa – horúčka) a nešťastí (končila sa zima), preto mu prideliť najmenší počet dní. Bol zaradený pred marec, ktorý bol pôvodne prvým rímskym mesiacom. Preto má tento mesiac premenlivý počet dní a práve k nemu sa pridával v prestupnom roku jeden deň (od Caesarovej reformy v roku 44 pred Kr.). Pri prechode z juliánskeho na gregoriánsky kalendár sa tento zavedený postup nemenil. Variant pôvodne rímskeho (respektíve latinského) názvu Februarius obsahuje väčšina európskych jazykov. Február začína vždy rovnakým dňom v týždni ako marec a november, s výnimkou prestupného roku. Vtedy začína v rovnaký deň ako august. Február začína vždy rovnakým dňom v týždni ako minuloročný jún. V nárečiach tiež existujú názvy malý sečeň, luteň a snežeň. Vo februári sa príroda začína prebúdzat' zo zimného spánku. Rozkvitajú prvé snežienky a šafrány, koncom mesiaca sa môžu objaviť prvosenky a skoré narcisy. Február je zvyčajne vhodný na vysádzanie krov a stromov, pokiaľ nie sú veľmi silné mrazy. Na predpestovanie sadeníc vysievame semená do debničiek, v pivniciach kontrolujeme zdravotný stav uloženého ovocia a kaziace sa plody pravidelne odstraňujeme. Prvé snečné lúče nás vytiahnu von pozrieť sa na záhradu po zime a pri teplejšom počasi začíname s rezom ríbezlí a egrešov, keď nemrzne môžeme koncom mesiaca rezať vinič. Kupujeme cibuľoviny kvitnúce v lete (cibule, poplazy, hlúzy).

V tomto mesiaci kontrolujeme všetky stroje a náradie, ktoré budeme v nasledujúcich mesiacoch používať. Nežiaduce chemické prípravky likvidujeme, ale nikdy ich nevyhadzujeme do smetných košov, poradíme sa s odbornou firmou, ako ich zlikvidovať.

ts

SPOMIENKA

Dňa 23. februára uplynulo 10.rokov od chvíle, kedy vo veku 82 rokov zomrel **Profesor emeritus MUDr. Rudolf Korec, Dr.Sc.** významná osobnosť slovenskej lekárskej vedy, člen viacerých domácich a zahraničných lekárskejších spoločností, katolík a roduverný vlastenec. Najvýznamnejší klíšsky rodák.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Prvá svetová vojna na Europeane

Z iniciatívy Európskej únie vznikla v holandskom meste Haag nadácia Europeana, ktorá si kladie za cieľ sprístupniť všetkým kultúrne dedičstvo Európy. Vďaka moderným technológiám hodlá v digitalizovanej forme predstaviť zbierky európskych múzeí, knižníc a archívov. Činí tak na svojej webovej stránke Europeana.eu vo forme jednotlivých projektov. Jedným z najnovších a najaktuálnejších je projekt Europeana 1914-1918, ktorý je venovaný bližiacemu sa stému výročiu vypuknutia 1. svetovej vojny, alebo aj Veľkej vojny, ako ju tu nazývajú.

Prvá svetová vojna rozvrátila Európu, žiaden národ nezostal ušetrený. Najviac však ovplyvnila obyčajných ľudí. Cieľom projektu Europeana 1914-19 nie je vracať sa k vzniku, príčinám a všeobecne známym historickým faktom, ale zozbierať príbehy ľudí, ktorých sa 1. svetová vojna akýmkoľvek spôsobom dotkla a ovplyvnila ich životy a v digitalizovanej podobe poskytnúť tieto príbehy a najrôznejšie artefakty súvisiace s danou veľkou historickou aj ľudskou katastrofou všetkým. Známý švédsky historik a autor diel s problematikou 1. svetovej vojny Peter Englund sa o projekte Europeana 1914-1918 vyslovil nasledovne: „Tento originálny projekt poskytuje obraz 1. svetovej vojny, takpovediac, z druhej strany, napríklad z hľadiska mladého vojaka, ktorý sa prihlásil do armády azda hľadajúc dobrodružstvo, no aj z hľadiska rodiny, ktorá sa dozvedela, že jej rodinný príslušník je jedným z miliónov, ktorí sa už domov nikdy nevrátia. Nezáleží na tom, na ktorej strane konfliktu ľudia stáli, bolestivosť ich ľudských skúseností je tá istá.“

Možno konštatovať, že projekt Europeana1914-1918 je naozaj demokratickým projektom. Na stránku môže vo zaregistrovaní prispieť každý so svojím príbehom, no aj každý návštevník si môže voľne prezerať a vytačiť vystavené digitalizované materiály.

Na webovej stránke www.Europeana1914-1918.eu možno najčastejšie vidieť fotografie účastníkov 1. svetovej vojny, celých mužstiev, no aj žien, detí a situácií z daného obdobia, svoje miesto tu majú aj napríklad fotografie protéz, potravinových lístkov, vojnových kariet, ba aj denník vojaka. Dokumentačný materiál poskytuje väčšinou príbuzní či známi účastníkov 1. sv. vojny. Prispievatelia aj užívatelia webovej stránky www.Europeana1914-1918.eu, nikdy si chceme pripomenúť Veľkú vojnu po ľudskej stránke a zároveň vytvoriť akési demokratické memento, aby viac k vojnám nedochádzalo. Na spomenutej stránke zatiaľ niet príspevkov zo Slovenska. Je na čase, aby sme sa aj my podelili so svojimi skúsenosťami, resp. so skúsenosťami našich starých rodičov, lebo aj zo Slovenska ľudia bojovali na všetkých frontoch 1. svetovej vojny a aj tu ľudia trpeli v dôsledku tejto veľkej ľudskej katastrofy.

Jana Judinyová

ROČNÍK 62? DOBRÝ ROČNÍK! Na nezabudnuteľnej stretávke v Klátovej Novej Vsi bolo úžasne

Už to skoro vyzeralo, že nebude. Aj smutní z toho poniektorí boli, no rok nášho jubilea prešiel a nič sa nedialo. Ale napokon sme sa dočkali. Janka, Vojta a Katka zorganizovali všetko potrebné. Určite to nebolo jednoduché, stálo to nejakú tú námahu a čas.

Sobota 16. februára bola možno všedným víkendovým dňom. Pre účastníkov stretávky ľudí, ktorým prešlo od skončenia základnej školy už 35 rokov a zároveň 15 rokov od posledného stretnutia a ktorí v roku 2012 oslavovali svoje okrúhle životné jubileum, to bol naojak deň sviatočný.

Pred Základnou školou v Klátovej Novej Vsi sme sa stretli. Niektorí, čo sa navzájom vidíme častejšie, ale u poniektorých sme si neboli celko istí. Ja som..., po skončení školy..., to už sme sedeli v triede. Všetci z ročníka 1962, ktorí končili základnú školskú dochádzku v roku 1977. Z troch tried, A, B aj C. Bola pomerne veľká absencia, nie všetci prišli a tak sme sa pomestili do jednej triedy. Možno niektorí nemohli, nemali čas, alebo nechceli prísť. Akokoľvek, neisť, alebo sa aspoň neozvať je prejavom prinajmenšom neúcty ku všetkým tým, s ktorými sme drali školské lavice. Nuž tak. Tých, ktorí sa ospravedlnili, zanechali aspoň pozdrav, sme spomenuli. Tešili sme sa prítomnosti našich triednych učiteľov. Naše pozvanie prijali Mgr. Mária Zajacová, Mgr. Jozef Jakubík a Mgr. Anna Kolláriková. Potom ako všetci, vrátane našich triednych, v krátkosti porozprávali o tom, ako si žijú, kde pracujú, aké majú rodinné radosti a nejeden pridal i čosi vtípného navyše, nasledovala prehliadka školy. Nestačili sme sa čudovať. Veď

priestory, v ktorých sme prežili kus mladosti sa zmenili na nepoznanie. Všetko zmodernizované, vynovené, špeciálne učebne, veľká telocvičňa, ktorá v našich časoch nebola. Spomienky sa tak miešali s úvahami, aké možnosti majú dnešné deti. Diskusiám, rozprávaniu a radosti zo stretnutia nebolo konca. Nie inak tomu bolo v reštaurácii v Klátovej Novej Vsi. Slávnostne

v tú nezabudnuteľnú sobotu sme videli, že vek ešte neznamená, že treba poľaviť a že sa nám už možno tak nechce. Nie, my sme sa zabávali do neskorých nočných hodín. A keď prišiel čas rozlúčky, snažili sme sa zobrať si ešte aspoň kúsoček z tohoto nezabudnuteľného stretnutia. Ešte chvíľu, ešte sa pozdraviť so všetkými, povedať

▲ Spoločná foto účastníkov stretávky, vľavo hore triedna učiteľka Mgr. Anna Kolláriková. Na snímke chýba Milan Paule.

prestreté stoly podčiarkovali naozaj nezabudnuteľné chvíle. Ešte krátky príhovor, slávnostný prípitok, večera. Popri tom hudobná produkcia Jara a Vojta. Čertovsky dobrá. V priestoroch našej stretávky prebiehali minúty neopakovateľného večera. Na tanečnom parkete sme s úžasom, sledujúc viaceré naše spolužiačky, zhodnotili, že čísla a dátumy sú nie vždy zhodné s tým, aký kto je, ako sa vie zabaviť, odreagovať. Práve tam a práve vtedy,

nevypovedané, zaďakovať Janke, Vojtovi a Katke. Zaďakovať všetkým, čo prišli. Veď účasťou a spoločne prežitým časom sme obnovili všetko to, čo nás spája. A zrazu bolo badať akúsi súdržnosť, alebo ak chceme silné puto. Potvrdením toho sú obnovené kontakty, možno nové stretnutia, nové plány. Ale to je už iný príbeh....

Text a foto Peter Maťašeje

ŠTYRIDSAŤ DNÍ

Všetko má svoj koniec. Aj bály, plesy a zábavy utichli. Je tu obdobie pôstu, čas ticha. Ale to neznamená vzdialiť sa od ľudí, ale hľadať ich srdcia, bez použitia slov. Je to zvlášť pozhnaný čas, ktorý nás vyzýva pozeráť sa na kríž s pokorou a žiť. Vstúpme do vnútra svojej duše a za tých 40 dní si tam popratujeme, urobme inventúru a napravíme niektoré naše neresti.

Zamyslime sa nad svojím správaním k okoliu. Vzbudme si svedomie, koľko dobrých skutkov som urobil, koľkokrát som venoval úsmev, stisol súcitne tpiacemu ruku. Dobré skutky nerobme len preto, aby nás iní obdivovali, ale nech pramenia zo srdca a presvedčenia.

Pomôže nám to pri očisťovaní sa od zla a oslobodí nás od toho, čo sa nám predtým zdalo nemožné.

Toto obdobie nás vyzýva, aby sme zintenzívnili svoje modlitby, pôst a dobročinnosť. To nám môže pomôcť zakúsiť silu kríža a jeho uzdravujúcu moc v našom živote.

V čase pokánia zatlačme do najtmavšieho kúta svoju pýchu, závisť a namyslenosť. Iba takto môžeme získať pokoj a radosť zo života.

Anna Kňazeová

Každý človek chce byť šťastný. Má rád okolo seba krásu. Ten kto život poznáva s otvorenými očami zistí, že šťastie človeka spočíva v tom, že žije plným životom.

Radosť a šťastie sú jednoduchými zázrakmi, ktoré každý môže dosiahnuť. Je to večná túžba po neznámom. Stará pravda hovorí, že väčšina ľudí hľadá šťastie po nesprávnych cestách a po krivolakých chodníkoch. Nespočíva v zlate, ani v žiadnej lekárni ho nedostaneme, ale spočíva v spokojnosti.

POĎAKOVANIE

Opäť jedno pekné popoludnie v našej materskej škole potešilo nielen deti, ich rodičov, ale aj všetkých, ktorí si prišli zašantiť na fašiangové popoludnie spojené s karnevalom. Prítomným sa predstavili rôzne masky - kuriatko, princezná, anjel, zajko, macko, krokodíl ale aj Spiderman, staviteľ Božek,... Deti sa tiež pekne rozlúčili aj so zomierajúcou tetkou Basou, ktorú riadne oplakali a nakoniec pochovali.

Za to, že zachovávajú túto peknú tradíciu, im pekne ďakujeme a prajeme ešte mnoho veselých zážitkov v tejto materskej škole so svojimi pedagógmi, aby na toto obdobie mali čo najkrajšie spomienky. Ďakujeme aj pani kuchárke za chutné občerstvenie - originál fašiangové šišky.

Kultúrna komisia pri OcÚ V. Klíž

Hľadanie šťastia

Koľko je takých ľudí, ktorí keď vidia veselú tvár, skrsne v nich trpká myšlienka, že ako sa má dobre tamten, len ja som nešťastný. Šťastie prebýva však v duši každého človeka, ale nespokojný človek si nevie nájsť cestu k nemu. Veľkým prameňom radosti je práca. Práca je najpevnejším stĺpom života, o ktorý sa možno oprieť i vtedy, keď sa i zem otriasa pod nami.

Anglický vedec povedal: „Najšťastnejší je ten, kto má na svete najviac roboty.“

Aj v prírode nájdeme otvorenú bránu k radosti. Môžeme sa sklamať v živote, v ľuďoch, ale nikdy sa nesklameme v kvietkoch, vo hviezdach a v stromoch. A práve preto, ak nás niečo veľmi bolí a srdce šepce: nevládzem ďalej, treba vyjsť do hviezdnej noci, vstúpiť do tichého chrámu lesa, aby sme počuli zaznieť v srdci pieseň uspokojenia. Čím viac dobroty je v niekom, tým viac radosti sa mu ujde v živote.

Život je taký krátky, že by nemalo ostať v ňom čas na iné, než aby sme boli k sebe dobrí, nežní a šľachetní.

Anna Kňazeová

Dedičstvo otcov zachovaj nám Pane! I. časť Opátstvo Panny Márie v Klíži

Nachádzame sa uprostred významného jubilejného roka – 1150 – teho výročia od príchodu vierozvestov sv. Cyrila a Metoda na naše územie – k našim predkom. Táto významná udalosť je vhodnou príležitosťou na zamyslenie sa, čo všetko sme zdedili vplyvom pôsobenia ich misie v našej vlasti. Môžeme sa bližšie pozrieť aký prinos

zo šírenia kresťanstva v reči ľudu sme zaznamenali aj na území našej obce – našej farnosti. Treba zhodnotiť čo sa nám zachovalo z dávnej minulosti, buď ako vzácne historické sakrálné stavby, alebo písomné doklady o ich jestvovaní. Len podľa týchto viditeľných svedkov môžeme hovoriť o skutočných pamiatkach. Je na veľkú škodu, že naša obec nemá spracovanú monografiu odborným garantom – historikom, z čoho by sa dalo veľa čerpať na poučenie dnešných obyvateľov. Dnes sa môžeme len v duchu vrátiť do minulosti k našej najstaršej významnej pamiatke – benediktínskemu opátstvu

Panny Márie v Klíži. Bohužiaľ, nemáme žiadne obrazové doklady o vzhľade kláštora a jeho kostola. Máme iba skromné písomné doklady o jeho vzniku v 11. storočí v časoch panovania kráľa sv. Ladislava (1077 – 1095) a jeho trvania do r. 1562, kedy sa spomína i posledný opát. Titul opáta z Klíže cirkev udeľuje dodnes. Poznáme však konkrétne miesto, kde tento kláštor s kostolom stál ešte v r. 1755 (kanonická vizitácia). V r. 1801 bol kostol zbúraný a približne na jeho mieste bol postavený terajší farský kostol Všetkých svätých (1801 – 1803). Čo však zostalo zachované po celé stáročia je mohutné skalné návršie s množstvom prameňov čistej pitnej vody s príľahlým jazierkom, ktoré tu prebývajú ako živí svedkovia minulosti. Existenciu a význam tohto kláštora potvrdili i naši bratia

benediktíni zo Semporu, keď dňa 11.04.2012 si prišlo všetkých 11 mníchov osobne prezrieť a uctiť miesta, kde kedysi žili ich bratia. Po uplynulých stáročiach sa po týchto historických miestach opäť prechádzali živí mnísi – benediktíni (NC 4/2012). Bolo by vhodné s nimi udržiavať

priateľské vzťahy a pri ďalšej návšteve, dopredu avizovanej usporiadať s nimi besedu a dozvedieť sa viac o regule sv. Benedikta.

Po bitke pri Moháči v r. 1526 sa víťazní Turci tlačili na sever Uhorska a v dôsledku toho utekalo pred nimi i prenasledované obyvateľstvo. Tak sa dostali i mníšky – dominikánky zo Zajačieho ostrova pri Budapešti do Trnavy. Po zrušení existencie benediktínov sa po r. 1562 do r. 1572 dostali do tunajšieho kláštora (10 rokov). Od r. 1572 do r. 1615 sa tu usadili dominikánky z Trnavy (43 rokov). Od r. 1615 do r. 1782 pripadol majetok kláštora bratislavským klariskám. Nakoniec v r. 1782 dekrétom Jozefa II. prešli majetky do náboženského fondu.

Z pobytu dominikánok sa nám dodnes zachovala jediná pamiatka – hodnotná socha sv. Margity, ich patrónky, ktorú si priniesli zo svojho pôvodného kláštora. Dodnes tu táto socha stojí a skrášľuje farský areál s príľahlým námestím už vyše 440 rokov. Socha a hlavne jej podstavec začínajú nebezpečne chátrať a ak sa včas neurobí nutná oprava, je umiestnená na takom viditeľnom mieste, kde denne prejde stovka ľudí, no zatiaľ sa nikto nenašiel, kto by jej podal pomocnú ruku na záchranu. Dúfajme, že sa tak čoskoro stane.

Mária Kňazejová

▲ Socha svätej Margity pod múrmi farského komplexu.
Foto – Peter Maťašeie

POZVÁNKY

Kultúrna komisia pri OcÚ V. Klíž poriada v nedeľu **10. marca 2013**

ŠACHOVÝ TURNAJ

Začiatok o 13,00 hod.

KK pri OcÚ V. Klíž poriada

VYNAŠANIE MORENY

v nedeľu **23. marca 2013**.

V ten istý deň poriada aj

VEĽKONOČNÚ VÝSTAVU

v sále KD so začiatkom o 13,00 hod.

Exponáty na výstavu prineste

v sobotu 22.3. 2013

v čase od 15. -17. hod.

Všetkých záujemcov, turistov i neturistov, nových adeptov, ktorí s nami ešte nezažili spoločne prežitú chvíľu v prírode, pozývame na tretiu túru tohto roku. V nedeľu **17. marca 2013** sa stretne o **10,00 hod.** pri jazierku Lázeň. Tam začína túra, ktorá nás zavedie na pekné skalnaté bralo **Veľkého Vracova**, odtiaľ si pôjdeme pozrieť **Fatineje štále**, nakrátko sa zastavíme v **Kolačne** a cez **Ondrášovú** sa budeme vracat' naspäť do **Klížskeho Hradišťa**. Ešte skôr, ako tam prideme, si oddýchneme na hranici kolačianskeho a hradišského chotára pri pricestnej kaplnke sv. Rodiny z roku 1936. Tešíme sa na Vašu účasť a srdečne Vás pozývame!

Výbor KST Ostrá V. Klíž

PRÍDTE MEDZI NÁS

OŠK futbalový oddiel má tri hráčske kolektívy. Počet aktívnych hráčov z pochopiteľných dôvodov klesá.

V najmladšom – žiakom – kolektíve je tento problém nanajvýš aktuálny a preto sa vedenie klubu rozhodlo, že osloví deti a tiež ich rodičov. Pohyb je pre zdravý telesný a duševný vývoj človeka nevyhnutný. Jedinečnou príležitosťou je aj pravidelný tréning na ihrisku.

Záujemcovia o najpopulárnejší a v našej obci najdostupnejší šport prihláste sa u vedúceho družstva žiakov Jána Urbana alebo u trénera žiakov Pavla Michala. Príďte medzi nás. Keďže teraz je počasie nepriaznivé, trénuje sa v kultúrnom dome.

Výbor OŠK FO V. Klíž

POZVÁNKA

V nedeľu **3. marca 2013** sa v **kultúrnom dome** predstaví divadelný ochotnícky súbor zo Skýcova s novou hrou **Začiatok o 15,00 hod.**

AŽ lipa zakvitne

je názov divadelného predstavenia, ktoré v nedeľu 24. februára v Ješkovej Vsi odohrali priam profesionálne divadelníci zo Skýcova. Poznáme ich herecké kvality veľmi dobre. Každoročne režisér Ľubo Hostovecký nám so svojimi ochotníkmi priniesie divadelný zážitok. Viac rokov sme boli zvyknutí na komédie, no tento rok to bola dráma, ktorá chytila každého za srdce a tým citlivejším vliala do očí slzy dojatia.

Láska, ktorá sa má navrátiť pri rozkvitnutej lipy sa nenaplní. Magický večer divadelného umenia našich susedov bol zakončený prekvapivo, netradične pôsobivou scénou.

Anna Dobiašová

Pravý zimný výstup na Malú Ostrú

Prvé dve túry v roku sú vždy na známe, tradičné miesta. 10. februára 2013 sme sa vybrali už deviaty krát na Malú Ostrú. Tento rok sa nás v krásnom zimnom počasí zišlo len pätnásť, ale už pri zbežnom pohľade na našu zostavu mi prebleskli hlavou dve myšlienky. Prvá bola, že všetci tí, čo neprišli, môžu banovať, veď dnes to bude skoro ako na rodinnom výlete. Druhá myšlienka sa vynorila v hlave asi viacerým z nás. Turistika v našom okolí nevyžaduje nič iné, len mať chuť. A práve chuť zjavne nechýbala nášmu najstaršiemu členovi Pavlovi Neštepnému, ktorému ani v jeho peknom veku neprekážala snehová prikrývka a trošičku náročnejšie podmienky na turistiku. Možno práve zasnežená príroda bola dobrou motiváciou aj pre nášho

▲ Nezvyčajný pohľad na spoločné turistické fotografovanie.

Foto – Dana Smatanová

člena z Partizánskeho, ktorému neprekážalo vstávať zavčasu a prísť ku nám autobusom ráno o siedmej hodine, len aby mohol s nami o desiatej vyraziť do prírody. Zatiaľtná obloha, sneženie celou cestou, v snehu žiadna stopa... ale zato žiarivé úsmevy a úprimné rozhovory nás sprevádzajú celou cestou. Ešte sme len pri urbárskej chate Prameň a už sme veľmi zvedaví, či aj tento rok nesklame a príde. A kto? Predsa pán Smatana, ktorý nás každoročne vyprevádza na Malú Ostrú aj s malým odkazom, ktorý máme zapísať do vrcholovej knihy. Na naše veľké potešenie, pán Smatana nesklamal a nezabudol na nás. Na vrchole Malej Ostrej sme sa zdržali len krátko, aby sme si spravili spoločnú fotku a už sme sa pobrali na Vrch horu. Tu sme stretli turistov z okolitých obcí, ale aj bežkárov, ktorí si tak ako my, užívali krásnu zimnú atmosféru. Po malom občerstvení sme sa vybrali na spiatočnú cestu do dediny a naše putovanie zasneženou prírodou sme zakončili krátkym posedením v miestnom pohostinstve v Klížskom Hradišti.

Ing. Katarína Bujnová

Sánkovačka

Pani zima prišla s bielou perinou aj do nášho kraja. Sneh prikryl domy, stromy, lúky, lesy a svojou bielobou lákal k zimným radovánkam. A tak, v poslednú januárovú nedeľu, občianske združenie TU ŽIJEME zorganizovalo v Peťovej sánkovačku. Prišli malí aj veľkí a užívali si snehové nádielky. Obloha sa mračila, ani jeden snečný lúč neprešiel cez jej sivé mraky, z ktorých začalo snežiť. Na saniach i boboch to dolu kopcom išlo jedna radosť, len hore bolo treba vyjsť, žiadny vlek. Sánkujúci vytvorili zo svojich saní a bobov dlhého hada (neodmerali sme), dostali účastnícky list a sladkosť a museli vydržať aj spoločné fotenie. Potom sa už sánkovali...

Dana Smatanová

FUTBAL

Na jarň časť futbalového ročníka 2012/2013 sa intenzívne pripravujú futbalisti nášho A – mužstva pod vedením trénera Ing. Jána Valúcha. Spýtali sme sa ho, ako a kedy začala samotná príprava?

„13. januára sme začali zimnú prípravu, trénujeme každý utorok v KD v Klížskom Hradišti, a vo štvrtok na umelej trávě v Klátovej Novej Vsi. V nedeľu na ihrisku a okolitých terénoch alebo hráme prípravný zápas.“

-Aké sú doterajšie výsledky prípravných zápasov?

Prvé priateľské futbalové stretnutie sme odohrali 27.1. Na umelej trávě v Topoľčanoch sme porazili Nemčice 5:0 (2:0), góly: Holák 2, Kučera Š.2, Chrenko R. Jediným negatívnym momentom bolo zranenie F. Meluša, ktorému prajeme rýchle uzdravenie.

3.2. Čeladince – V. Klíž zápas sa pre nepriazeň počasia neuskutočnil

10.2. Solčany - V. Klíž 3:1 (0:0) gól: Bielich J.

Po vydarenom polčase, keď sme dominovali a zahodili 4 čisté gólové príležitosti, sme v druhom polčase prepustili iniciatívu favoritovi, ktorý nám dal lekciu z efektivity.

16.2. Krušovce – V. Klíž 8:4 (2:2) góly: Kučera Š.2, Gajdoš, Holák

V tomto zápase sme rýchlo prehrávali, ale rýchlo sme aj otočili výsledok v náš prospech. Po hrubej chybe v závere polčasu sme však dovolili súperovi vyrovnáť. Keď sme na začiatku druhého polčasu znovu išli do vedenia, nevyzeralo to zle. Od tohto momentu sme však úplne odišli z ihriska. Kopili sme chybu na chybu, nedokázali sme podržať ani si prihrať loptu a iba sme sa prizerali gólostrojovi súperu. Utrpeli sme zahabujúcu, ale spravodlivú prehru. - pm - a Vj

ZHODNOTENIE JAZDCOV MOTOKROSOVÉHO TEAMU V SEZÓNE 2012

Skôr, ako prejdem k hodnoteniu jazdcov spomeniem, že rok 2012 bol pre jazdcov rokom zranení. A, keď príde zranenie, trvá to dlho, kým sa jazdec dostane do fyzickej formy. **Martin Bednár** je rodák z Smoleníc. Jazdil triedu

MX1 na motocykli Kawasaki 450cm3. V MMSR odjazdil štyri preteky a s počtom bodov 216 obsadil celkové 6. miesto. V Pohári Motokros tour odjazdil šesť pretekov, získal 108 bodov a v kategórii Profi obsadil pekné 5. miesto. Zúčastnil sa aj Majstrovstiev Európy vo V. Uherciach, kde v triede MX3 Open skončil na 30. mieste. Zranil si členok a do druhej jazdy nenastúpil. Zúčastňoval sa aj voľných pretekov, kde obsadzoval aj pódiové miesta. Niektoré preteky jazdil s veľkým sebazaprením, pretože zranený členok sa ozýval počas celej sezóny. Podal dobrý, kvalitný výkon.

Matúš Lavo, mladý nádejný 16-ročný jazdec, rodák z Malých Vozokan pri Zlatých Moravciach. V MMSR odjazdil dva preteky. V kategórii Junior na motocykli KTM 250 cm3 štvortakt nazbieral 96 bodov a obsadil 19. miesto. V Motokros tour odjazdil päť pretekov kategórii Profi získal 107 bodov, čo mu stačilo na pekné 6. miesto. V závode v Sikenici sa zranil, takže jeho umiestnenie by bolo ešte lepšie. Jazdil aj Majstrovstvá Európy vo V. Uherciach v kategórii Junior. Tu v prvej jazde bol na 21.mieste a v druhej na 29. mieste. Zúčastňoval sa aj v Pohári SGX a tu sa umiestňoval na pódiových miestach. Podal dobrý kvalitný výkon. Matúš po dvoch rokoch odchádza z teamu. Bude jazdiť za RZ-Racing team. Za reprezentáciu a účinkovanie v klube ďakujeme jemu, jeho otcovi Ľubovi a aj mechanikovi Jánovi Suchému.

Peter Obert, rodák z Kopolotoviec pri Hlohovci, jazdil kategóriu MX2 na motocykli Kawasaki 250 cm3. Sezóna sa mu nevydarila tak, ako by si prial. Povinnosti podnikateľa a starosti okolo firmy mu zabrali veľa času. Odjazdil päť pretekov MX Tour a v kategórii Profi skončil na 15. mieste s počtom bodov 57. Tu mohol podať lepší výkon.

Róbert Guot, rodák z Brusna pri Handlovej, jazdil triedu MX1 na motocykli Kawasaki 450cm3. V MMSR odjazdil jeden pretek, kde získal 36 bodov, čo mu stačilo na 36. miesto. V MX Tour odjazdil dva preteky, získal 321 bodov a obsadil 27. miesto. Na domácej trati si poranil stehenný sval, po vyliečení prišlo druhé zranenie na MMSR Slovenska vo Sverepci, kde si zranil koleno a sezóna pre neho skončila. V nastávajúcej sezóne bude jazdiť MX2 a dúfam, že zranenia sa mu vyhnú.

Rudolf Mihaleje jazdil MX4 veterán na Honde 450cm3. Odjazdil dva preteky MX Tour, kde získal 4 body a skončil na 48. mieste. Na tréningu v Sikenici si poranil ruku, prišiel výpadok a keď už ruka bola v poriadku, začal trénovať na domácej trati. Tu mal pád, kde si poranil kľúčnu kosť a rebra. Sezóna bola týmto pre neho skončená. Na Rudinovi si veľmi cením, ako znášal tieto zranenia. A som rád, že v novej sezóne bude opäť v teame.

Milan Hudok st., manažér klubu

nový clus

1995 pod číslom 9/1995 v bode 2, písmeno f, Zodpovedný Jozef Bielich starosta obce. Tlač Obecný úrad Veľký Klíž. Registrované: Ministerstvo kultúry pod č. EV 3637/09.

Vydáva Obecný úrad Veľký Klíž, PSČ: 958 45 okres Partizánske, č.t. 038/5429222 e-mail: starosta.velkykliz@wircom.sk, Šéfredaktor: Peter Maťašeje, č. t. 0908 772 326, e-mail: mataseje@bestnet.sk. Redakčná rada: Ing. Zuzana Holáková, Ing. Tatiana Sasková, Anna Kňazeová, Anna Hudoková, Bc. Adriana Fábryová. Príspevky do novín prijíma Obecný úrad a redakčná rada. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy článkov. Schválené obecným zastupiteľstvom dňa 30. novembra 2012.